

VEZETÉST VENNI

2013. március 24.

– Jim Sanders tanításának élőben elhangzott nyersfordítású szövege belső használatra –

Köszöntjük a jelenlévőket, a vendégeink között van ma a kecskeméti Gyülekezet egy része, Szemenkár György pásztorlásával. Köszöntjük őket is, köszönjük Istennek az életüket, a szolgálatukat, a szorgalmukat, a buzgalmukat, a gyümölcsstermésüket, az örömeiket Jézus nevében. Bizonyára a gyülekezet pásztora, Szemenkár György szeretne szólni a jelenlévőkhöz.

Szemenkár György: Hallelúja! Sok szeretettel köszöntelek benneteket, az egész helyi gyülekezetünk nevében is mindannyiótokat. Gondolkoztam, számítva arra, hogy szót kaphatok itt, hogy mit is mondjak.

Ugye, mi azt szeretnénk, hogy *ne egy hagyományos* gyülekezet legyünk, és minden vallási *korlátot* szeretnénk *lebontani*. Isten készít bennünket, hogy mi az *Ő hadserege* legyünk. Mi úgy vagyunk itt ebben a világban, hogy nem ehhez a világhoz tartozunk, mi a menny királyságának az úgymond *kihelyezett* részlege, vagy az előretolt *helyőrsége* vagyunk itt. Hallelúja!

Ahogy a Biblia írja és tudjuk is, hogy ez a világ még a sátán uralma, befolyása alatt van. Isten viszont azt szeretné, hogy mi egyre *nagyobb területeket* foglaljunk el az *ő* (a sátán) királyságából, és Isten királysága, *Isten birodalma növekedjék* itt a földön. Ezt csak általunk, *rajtunk keresztül* tudja Isten megtenni.

Amikor mi *újjászületünk*, az Úr Jézus Krisztus költözik belénk, Isten a szívünkbe költözik és *Ő bennünk él*. És mi vagyunk azok, akik a Krisztussal *együtt megyünk*. És Krisztus *elkezdett* egy munkát itt a földön. *Ő* azért jött ide a földre, hogy az ördög munkáit lerontsa! *Ő* bennünk él, és akarja *folytatni* ezt a munkát rajtunk keresztül, bennünk, velünk. A mi életünkön *keresztül* akarja az ördög munkáit *lerontani*.

És mi nem akarunk ott megállni, hogy saját magunknak valami kis előnyöket akarjunk ezzel a kereszténységünkkel elérni. Mi sokkal többet akarunk, mi Isten birodalmát képviseljük, Isten *országát képviseljük*. A mi gyülekezetünk helyben, de itt ez is arról szól, hogy Isten *királysága növekedjék*. Úgymond, egy keresztény *kiképző központ* vagyunk.

A *keresztény* szó annyit jelent, hogy *krisztusi*, amikor *Krisztus él benned*. És amikor Krisztus él benned, akkor Krisztus *képez ki* téged arra, hogy amit *Ő* akar elvégezni munkát, hogy azt *veled együtt*, a te segítségeddel el tudja végezni. Mi ezért vagyunk, és ebben növekedünk. Ezért vannak a gyülekezeti alkalmak.

Nem azért vannak az alkalmak, hogy te meggyógyuljál. Az alkalom azért van, hogy te azt a *szent egészséget*, amit Jézus Krisztus már megszerzett neked, és beléd helyezett, azt te *megéldjed*, azt te megragadd. És azzal az egészséggel, az egészségnek az erejében menjél és *végezd* Krisztusnak a munkáját. Hallelúja!

Mi erre vagyunk elhívva, ezért jövünk össze, ezért vagyunk ott minden alkalmon, hogy *Krisztus növekedjék* bennünk, Krisztusnak a *munkája* növekedjék általunk, hogy menjünk, és *területeket* raboljunk el az ördögtől, hogy *rontsuk le* az ő munkáit. Menjünk előre, *szabadítsuk* ki a foglyokat, *gyógyítsuk* a betegeket az Úr Jézus Krisztussal együtt! Ővele, az Ő életével. Az Ő élete a mi életünk, Jézus szent nevében. Ámen! Hallelúja! Köszönöm.

Jim Sanders: egy nagy tapsot kérünk és köszönjük Istennek. Az Úr seregéről szólván, az Úrnak néha *kiigazításokat* is kell elvégezni a seregén, hogy még jobban képesek legyünk azután elvégezni az Ő munkáját.

Az egyik legnagyobb eszköze ebben az Úrnak a *közbenjáró* imádságok. Erről fogok ma szólni. Isten királyságát a közbenjáró imádságokkal, a *nyelvek* imájával tudjuk *előremozdítani*. És ha nem tesszük ezt a szolgálatunkat, ha nem imádkozunk nyelveken...?

Elmondom nektek, hogy amikor bibliaiskolába jártam, minden évben eljött hozzánk vendégszolgálatra Roy Hicks. Azt hiszem ma is él. De elég idős már, a kilencvenes éveiben lehet most.

Arról tanított minket, hogy amikor *nyelveken* imádkozunk, akkor törekedjünk arra, hogy *megváltozzon a kiejtésünk*.

A gyülekezeti időben, amikor Ausztráliában voltam az első gyülekezetemben, az összejövetelek előtt volt az ima. Az egyik hűséges báránym előre jött, s azt mondta, hogy odabent azok min bolondok. Az egyik sír, a másik nevet, a harmadik pedig tapsol, egy másik énekel, néhányan imádkoznak nyelveken és a többiek meg kiabálnak. És ez egy bolondokháza, mondta.

És így ez rendben volt, mert a gyülekezet előtt volt ez a „bolondokháza”. Amikor mi összejövünk, akkor meg van a *célunk* azzal, hogy miért is jövünk össze. Ésaiás könyvében a 43. fejezetben tanít minket 25–26. versekben:

ÉSAIÁS 43,25–26.

25. Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságaidat önmagamért, és bűneidről nem emlékezem meg!

26. Juttasd eszembe, na, pereljünk együtt, add elő ügyedet, hogy igaznak találtassál.

Pont ezért a *megvallásainkat* is megtesszük, hogy a megvallásainkban, amikor az Ige van a szánkban, akkor az Urat *emlékeztetjük* az Ő Igéjére, hogy mit mondott. Bármikor, amikor imádkozunk, akkor az *Írások alapján* imádkozhatunk, emlékeztetvén az Urat, hogy mit mondott az Írásokban.

Ma hajnalban tértem haza Izraelből, és ott néhány vallásos zsidó emberrel volt lehetőségem beszélgetni, akik egyáltalán nem látják az *Ige fontosságát*. Tehát betelnek azzal, hogy ők Istennek áldott népe. Áldottak és nem olvassák az Igét. Nem látják, hogy miért kellene az *Igén időzni*, meditálni, olvasni azt.

Pár órát beszélgettem vele, és a végén odajutottunk, hogy mondtam néki, nézd meg, hogy Isten hogyan *megáld minket*, a pogányokat, a Krisztus Jézus által! És hogy *Ő él*. Azt mondta, hogy ő ezt nem hiszi. Pedig ez az igazság. Ugyanez a zsidó Messiás, Jesua Há Mesiáh áldja meg Izraelt is.

Nemcsak őket áldja meg, hanem minket is megáld, mert mi annak a *szövetségnek* a *gyümölcsei* vagyunk. És nekünk egy *sokkal jobb* szövetségünk van. És mi már nem a törvény alatt, hanem a *kegyelem* alatt vagyunk. És ebben az időkorokban adatott nekünk a Szent Szellem. Ezt fogjuk most olvasni:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4.

- 1. És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának.**
- 2. És lőn nagy hirtelenséggel az égből, mint egy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala.**
- 3. És megosztott tűzlángnyelvek jelentek meg előttük, és üle mindenikre azok közül.**
- 4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.**

Mindnyájan *egy akarattal* együtt voltak. Amikor én elmegyek a nagy, neves szolgálatoknak, a közbenjárós imádságos alkalmaira, akkor ott nagyon sokan vannak, legalább annyian, mint most mi együtt. *Nagy egységben* vannak, olyannyira, hogy kötelező mindenkinek elfoglalni a következő helyet. Egymás mellett ülnek sorban, nem lehet egy helyet sem kihagyni.

Nincs ott senki köztük, aki tapsolna, és nincs köztük senki, aki csak zümmögne, és senki sem énekel, és senki sem sírdogál. Persze, ha az Úrnak a könyörületessége jön, akkor nincs semmi baj vele. Miután az ember egy időt imádkozik nyelveken, előfordulhat ez.

Mindenkinek ülni kell a helyén, nincs az pl., hogy valaki járkálhat. A közbenjáró imádságos körök azonban mind különböznek egymástól. A fő dolog azonban, ahogy azt írja a...

1KORINTHUS 14,2.

- 2. Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istenek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.**

Tehát, amikor *nyelveken* szólunk, akkor nem az ördöghöz szólunk, hanem *Istenhez szólunk*. És nem szabad úgy bánnunk Ővele, mint az ördöggel. De az ember válhat *tüzessé* és indulatosná is nyelveken, és ez rendben van. És ha az ember felemeli a hangját, az is rendben van, de nyelveken imádkozunk. Tehát *egy nyelvet* kell beszélnünk.

A Júdás levelének 20-as versét hozta elém az Úr, miközben a gépen ültem ma hajnalban, hogy: ilyenkor, amikor nyelveken imádkozunk, akkor önmagunkat *építjük fel* a legszentesebb hitünkben. Vagyis magunkat építjük, miközben imádkozunk szellemben, és nem azok a dolgok folynak, amiket eddig említettem.

Ha az ember csak *dünnög*, vagy zümmög, akkor csak az *idejét fecsérli*. Tehát az Úr inkább szeretné, ha öt-tíz percet töltenél ott, igazán nyelveken szólva, minthogy két órát ülsz, és csak mammogsz, durrogsz meg brümmögsz.

Gyermekkoromban is szoktam így bürrögni, volt időm, hogy ez tegyem. A nyelvek arról szól, hogy az egy *élő nyelv*, és azt ki kell ejteni. Mintha méhraj lennétek, és csak zümmögést lehet hallani, néha nem mondotok semmit.

ZSIDÓ 7,25.

- 25. Ezért Ő mindenképpen üdvözítheti is azokat, akik Őáltala járulnak Istenhez, mert mindenha él, hogy közbenjárjon érettük.**

Tehát a *legvégső*kig képes kiállni értünk. Vagyis az ember miután *újjászületik*, és az Úrba kerül, akkor még nincs vége. Az én bibliaiskolámban pl. voltak *óriási erővel* rendelkező, *közbenjáró* imások. Ők hozták be ezt a *kegyelmet* az életembe, hogy elhagytam a rossz szokásaimat. Nagyon sok rossz szokásom volt, és a bibliaiskola kezdetén ezek még ott voltak, de az Úr képes volt arra, hogy ezektől megváltson.

Mert mindenképp *üdvözítheti* azokat, akik *Őáltala járnak* Istenhez, mert mindenha él, hogy közbenjárjon érettük. Vagyis Jézus azért él, hogy *közbenjárhasson*. Pontosabban *két* közbenjáró van: a *Szent Szellem* és az *Úr Jézus*. De nem képesek tenni semmit addig, amíg te el nem *foglalod* ezt a helyed, hogy *nyelveken* imádkozol, és a közbenjárásokat elvégzed.

Tehát húsz évvel ezelőtt is már együtt munkálkodtunk, mielőtt eljöttem volna Ausztráliából. Volt egy szolgálótársam, aki azóta is hetenként *egy napot* tölt így közbenjáró imádságban, és így *veszi el* az Úrtól, hogy melyik utcára menjen ki evangelizálni utána.

És a *közbenjáró* imáink által képes az Úr *üdvösséget* adni azoknak, akik most még a sötétségben vannak. [Ez csak elősegíti a szívek megnyílását, de nem helyettesíti az üdvösségi ima hangos és hittel történő elmondását.]

Nemcsak zsidóknak tettem bizonyrágot, hanem muszlimoknak is. A Korán nem annyira érdekel engem. De hogy a Korán *mit ír Jézusról*, azt például idézték nekem. Egyetlen egy módon lehet *áttörni* köztük, csak a Szent Szellem által. És a Szent Szellem tudja, hogy miként kell őket „elkapni”, és meg is teszi.

Tehát ez a legnehezebb pirula, amit nem tudnak bevenni. A legnehezebb a számukra megérteni, hogy Jézus Krisztus Istennek Fia. Mert Jézus Isten, és megjelent testben, de kezdetektől fogva ott volt, mint Isten.

Tehát, valamit igenis *végzünk* ilyenkor, amikor *nyelveken* imádkozunk. De nem teszünk mi magunk semmit. Tehát bemelegítjük a motorokat (brümm-brümm). S milyen jól érzem magam egy bizonyos idő után, huuuuuuuuuuuuuuuuuuuuu! Ez például egy imanyelv lenne? Legalább mi nem tapsolunk, ennek nagyon örülök. Nem szerettem, amikor bele is tapsoltak.

De az embert, amikor bátorítja valami... Most meg fogom tanítani neked, hogy *miként változtasd át* a nyelvedet, a kiejtésedet. Mert *figyelned* kellene arra, hogy mit mondasz ki, és törekedned kellene arra, hogy *megváltozzon*. Mert a nyelvünk kiejtése azért változik meg, mert magunkat *kiképezzük* erre.

A bibliaiskolánkban kétezer diák volt, mindenki elkezdte a nyelvek imáját, mindenki ugyanúgy mammogott. Aki prédikált, először ugyanígy elkezdett imádkozni, és mondta, hogy ennek nem így kell mennie. Nem mindenki képes másfél-két órát imádkozni nyelveken, ezt tudom.

Tehát az embernek a hústestét *alá kell vetnie* a szellemének, és el kell kezdeni öt percet, tíz percet, tizenöt, húsz percet imádkozni. És ebben az időben lehet kiabálni, hümmögni, vagy aludni. Bármit. Vagy lehet meditatálni, Bibliát olvasni, telefonon beszélni. De *szánd oda magad* az elején és tedd oda magad erre, és azután *növekedni* fogsz benne.

De nem lehet eltölteni harminc percet, egy órát, másfél órát így egyetlen *egy szótagú* kiejtéssel. A nyelvünk *kiejtésének* meg kell változnia, módosulnia kell. Nem szabad megsértődni ezen, mert ezt meg kell érteni. Nekem is el kellett, hogy magyarázzák.

Volt egy asszony, aki próbálta a nyelveket szólni évekig és nem ment neki. Mondtam, hogy jó, rendben van, akkor kezdjél *énekelni nyelveken*, azonnal elkezdett énekelni. Sikoltozott örömeiben, hogy most aztán megvan ez nekem.

Tehát van, hogy úgy tanítják, mint pl. Afrikában, hogy igazi mély hangon, nagyon mély hangon kezdjed el. Vagy pedig beszélj úgy, mint Nyugat Texasban szokták, az orrodon keresztül, orrhangokat ejtsél ki.

Tehát a *hangodat* is meg tudod változtatni és a *hangszínedet* is. És változtass rajta. Ha megpróbálsz, meg fogod tudni tenni, mert valóban egy *nyelvet* kell beszélned. És a nyelv változik, s a *Szellem vezérli* ezt, a szellemedet használja a kiejtéssel.

Egy olyan nyelvet beszélünk ilyenkor, amit nem ismerünk, és ez a nyelv változik. Voltak olyanok, akik tizenhat órát is imádkoztak nyelveken. Én soha nem tettem ilyet, de tíz-tizenkét órát imádkoztam az idén és az elmúlt évben is.

Egy idő után *kap* az ember egy *új kiejtést*. Az egész arról szól, hogy az ember a *hústestét alávesse* [a szellemének].

És ez nem egy Forma 1-es rendezvény, ahol bürrögtetjük a motorokat, hanem a Szent *Szellem használja* az egész lényünket, a hangszálainkat, a kiejtésünket. Hallelúja! Mondd, hogy nem sértődtem meg. Visszatérünk az 1Korinthus 14-ben a 12. versre:

1KORINTHUS 14,12–15. 18.

12. Azonképpen ti is, minthogy szellemi ajándékokat kívántok, a gyülekezet építésére igyekezzetek, hogy gyarapodjatok.

13. Azért aki nyelveken szól, imádkozzék, hogy megmagyarázza.

Tehát van ez az *ajándék*, hogy: *nyelvek nemei* és *nyelvek magyarázata*. És ezáltal tudod a magyarázatot, vagy egyszerűen csak, miközben nyelveken szólsz, egy bölcsesség, egy megértés által *előfolyik* a szellemedből, hogy miről szól az ima.

Ha *útmutatást* keresel például, vagy egy evangelizációs összejövetel szervezési *részleteit* keresed, kutatod, ezek a részletek elő fognak *folyni*, miközben az Úr arcát keresed, és imádkozol *nyelveken*. Tehát nem csak unalomban ülsz ott és mammogsz, hanem igenis az Úr *közléseket ad* közben.

14. Mert ha nyelveken imádkozom, a szellemem imádkozik, de az értelmem gyümölcstelen.

15. Hogy van hát? Imádkozom a szellemmel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a szellemmel, de énekelek az értelemmel is.

Amikor az elején megtesszük a megvallásainkat, akkor az *értelmünkből* szólunk, és utána alább szállunk, és a *szellemünkből* kezdünk szólani, miután az értelmünkkel már szóltunk. Mi nem kórusként jövünk össze, tehát nem énekelni fogunk szellemben, hanem szólani fogunk szellemben.

18. Hálát adok az én Istenemnek, hogy mindnyájatoknál többet szólok nyelveken;

Tehát Pálnak is kellett, hogy *megváltozzon* a nyelve. Ha nem akar oly könnyedén indulni, akkor kicsit kényszerítsd, és kezdj el kicsit magasabb, vagy mélyebb hangon szólani, és *hozd elő* ezt a másságot.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,4. 6.

4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.

Nagyon izgalmas dolog ez, amikor az embernek a Szent *Szellem ad kiejtést*, és a Szent Szellem teljesen átítatja és *egybefonódik* a mi szellemünkkel.

6. Minekutána pedig ez a zúgás lett, egybegyűlt a sokaság és megzavarodék, mivelhogy mindegyik a maga nyelvén hallá őket szólni.

Vagyis a körülöttük állók hallották őket, ahogy beszélnek. Azokban az akcentusokban, *kiejtésekben*, ahogy például Galilea környékén beszéltek és a különböző közeli népek nyelvén beszéltek.

Vagy a mai környezetben pl. azt hallanád, hogy angolul beszél az illető, pedig nem tudsz angolul, mégis érted. Tehát ez egy *történelmi jelentőségű* esemény volt. És Isten egy nagyon *különleges* dolgot végzett ott el. Egy pár ember üdvözült is ott rögtön.

1THESSALONIKA 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételére.

Tehát a szellemünk, lelkünk és testünk. Az a része a lényünknek, amely *újjászületik*, és Isten *örök életét* hordozza magában, az a *szellemünk*. De még a gondolkodásunk ugyanaz, az érzelmeink ugyanúgy vannak, és az akaratunk sem változott meg. Sőt még a testünk is ugyanazokat a dolgokat akarja, mint eddig. És ezeket *alávetettségben* kell tartani. Elő fogjuk ezt a témát venni nemsokára. Most a következő Igét olvassuk:

ZSIDÓ 4,12.

12. Mert az Istennek Igéje élő és ható, és élesebb minden kétélű fegyvernél, és elhat a léleknek és a szellemnek, az ízeknek és a velőknek megoszlásáig, és megítéli a szívnek gondolatait és szándékait.

Az igazság az, ami itt le van írva, hogy csak Isten *Igéje képes* arra, hogy *megosztást* hozzon a *szellemed* és a *lelked* dolgai között. Sokan meg vannak *csalva* azáltal, hogy a *lelkükből* jönnek ezek elő, az akarat szintjén, és azt hiszik, hogy a szellemükből jött. Tehát, amikor az embernek a *gondolatvilága* próbálja irányítani az életét. Nagyon sok keresztény nem jut el odáig, hogy a *szelleme* és a *Szent Szellem* irányítsa az életét.

Pál többet imádkozott mindazoknál, akiknek írta a levelét, és így Isten Szellemének *vezérlete alatt* élte az életét. És azt is olvashatjuk, hogy a Szellem tiltotta őt, hogy bizonyos helyekre elmenjen. Igaz ugyan, hogy meg van mondva, hogy elmenvén széles-e világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtsének, de Pál indult volna egy irányba, és a Szent Szellem azt mondta, hogy ne abba az irányba menjen, hanem egy másik irányba.

És az Apostolok cselekedeteiben az egyik evangélistánál azt is olvassuk, hogy a Szent Szellem transzportálta, az egyik helyről a másikra vitte, hogy ott van dolga, és ott hirdesse az Evangéliumot. Mi lett volna akkor, ha Pál nem figyelmez a Szent Szellemnek az intésére, vezetésére. A Szent Szellem *tudta előre*, hogy ki lesz az, aki *befogadja* az Evangélium örömhírét.

Tehát a te életed ugyanígy a Szent Szellemnek az irányítása és *vezetése alatt* kellene, hogy legyen, és *nem írott szabályok*, rendelkezések alatt, hogy mit szabad tenned, hogy mi van erről meg arról mondván és mit nem szabad.

Példaként mondom, hogy megálmodik az ember valamit, hogy ez egy jó vállalkozás lesz, és elkezd gyorsan, de az Urat nem tudakozta, hogy melyik útirány legyen. Az egész ország adóságba kerül egyik napról a másikra.

Éppen most hallottam róla, hogy valaki felvetette a kérdést, hogy hallottátok-e ezt és ezt az étterem-láncot? Az illető keresztény, ezért jobban tenné, ha *meghallaná az Urat*, mert az Úr igenis szól ezekről nekünk.

Sikeres vállalkozókat ismertem, akik keresztények voltak, és egy-egy fontos döntés előtt volt, hogy egy hétre is elzárták magukat a külvilágtól. A telefonokat kikapcsolták, mindenféle hatástól *elzárták* magukat. Nem imádkoztak, egyszerűen *csendben voltak*, és várták az *Úr közléseit*, hogy mit tegyenek és mit ne.

És ha az Úr nem szól egy bizonyos dologban, akkor lehet, hogy az ötlet egymagában nagyon jó, de *nem jó időzítésben* akarod most tenni. Tehát én azt tanácsolom, hogyha nagyobb adóságokba akarod venni magad egy bizonyos dologban, hogy elkezddjél valamit, akkor inkább hozzá se fogj, mert kudarc lesz.

Az egyetemistáknak pl. azt javaslom, hogyha sikerre akarnak jutni, akkor jobb egy olyan valakihez csatlakozni, aki *már megtapasztalta* a sikert. Nem olyanokat kell meghallgatni a sikerről, akiknek a saját életük is kudarcba fulladt, hanem *sikeresekhez kell becsatlakozni*, akiket Isten már azon a területen sikerre vitt. Azonban mindennek meg van a maga ideje és *időzítése*.

Tehát a testünket alávetettségben tartjuk és lehet, hogy soha nem kapunk egy igen választ, vagy nem abban az időben. Biztosíthatlak a felől, hogy Isten nem süket, és ezért nem kell Őt újra és újra kérdezni arról.

Tudod mit fog mondani? Azt, hogy nem bánom, menjél, ha akarsz! Azután, később egy pár évre rá te magad fogsz elnézést kérni. Azt is meg fogja engedni, hogy kirabolj egy bankot, és neki semmi köze nem lesz ahhoz a cselekedethez.

Pál, aki járta a szolgálati útját, egy bizonyos helyen, Efézusban másfél évet töltött el, és ott tanított. És az Úr bátorította, hogy ne félj, mert sok népem van ebben a városban, és *tanítsd* őket az *Igére*. Megint másik példa Fülöpnek a szolgálata. Az egyik pillanatban egyik helyen, a következő pillanatban egy másik helyen találja magát, és ott kell, hogy szolgáljon.

Nagyon nagy örömmel láttam azt, hogy azok, akiktől húsz évvel ezelőtt elköszöntem Ausztráliában, a mai napon is többen együtt szolgálnak, az utcai szolgálatukat kiválóan folytatják. Hétről hétre összejönnek, imádkoznak és szolgálnak az utcán, evangelizálnak.

Most együtt töltöttem Izraelben egy kis időt Mirával, aki zsidó állampolgár, és 40 napot töltött már kómában. Az orvosok menthetetlennek tartották az állapotát, és kómában a halál közeli állapotban volt. A rabbi jött szolgálni, és szétválasztotta őt a férjétől, hogy az ő vallásuk szerint a férj újra nősülhessen majd.

Míg Míra kómában volt, egy „fehértűz” ember meglátogatta. Ő Jézus volt, és *meggyógyította* őt. Míra pedig ebben a kóma állapotában, álmában, látásában levette a jegygyűrűjét és odaadta Jézusnak.

Felébredt ebből a kómából és kérte, hogy vegyék ki a csöveket a testéből, mert éhes. Kért egy szendvicset, mondta, hogy szeretne enni. Azt válaszolták neki, hogy azt nem eheti meg, mert ő olyan beteg. De az Urat látta az ágya végében, és az Úr felemelte a kezét újra egy áldásra, azután megérkezett a szendvics és ő azt megette.

Azután útmutatást kapott a szívében, hogy menjen *Jeruzsálembe*. És hétről hétre felment Jeruzsálembe, és az egyik alkalommal, ahogy a Mórija hegyére ment fel, ki volt a szomszédja? Közvetlen mellettem volt.

Külön vizsgálatoknak vetik alá a zsidókat és külön a turistákat, mert nem akarnak semmilyen problémát ott fent a hegyen. Megszólított engem a hegyen, és megkérdezte, hogy én muszlim hívó vagyok-e? Mondtam, hogy bizony nem, hanem én keresztény vagyok, ráadásul egy pásztor vagyok. És mit válaszolt? Hogy én bizony *hiszek* ebben a Jézusban!

Újjászületett és Szent Szellemmel beteljesedett. Kétszer meg is látogattuk a lakásában, közel lakik Tel-Avivhoz. A férje is csodálatosan szereti az Urat, de mások, mint mi, azt is mondhatom. Mert ami a fejükben van, ahhoz száz komputer sem lenne elég, hogy azt kitisztítsa. Tehát ez egy folyamat.

Nekem nagyon könnyű volt a dolgom, mert az én fejemben semmi ellentétes nem volt az Igével, amikor kezdtem. Egyáltalán nem érdekelték engem a különböző filozófiai eszmefuttatások.

A Szent Szellemmel való együttélésünk során, *napi útirány módosításokra* lehet szükségünk, melyik irányba menjünk, mit tegyünk, hová menjünk, kihez szóljunk, mit tegyünk. Izraelben kaptam erről kijelentést, az apró dolgokról. Pl. kenyeret vásárolsz. Nem vettem már itt kenyeret egyáltalán, mert annyira rossz volt a minősége a kenyérnek, már kenyér illata sem volt.

Azután megtudtam, hogy ennek az az oka, hogy nem teszik bele a megfelelő minőségű élesztőt. Ha jó az a kenyér, és valóban kenyér illata van, és jól van megsütve, akkor az ember egy fél karéjjal rögtön megeszik, annyira jó az íze. De ha olyan rágógumissá válik a szádban, akkor nem akarod azt.

A Szent Szellem ugyanígy elvezet minket egy másik helyre. Hogyha megtapasztalod, hogy a fagyalt ízetlen, akkor ugye oda nem mész vissza újra. Tehát a szellemünk így fog minket vezetni, és lesz rá egy kijelentés.

És bármi, amit teszünk, abban van a Szent Szellemnek egy *zöld* jelzésű szabad lámpája, vagy egy *piros* jelzés, hogy ne tedd, ne menj arra. Vagy egy békességet kapsz abban a dologban, vagy inkább egy állj jelzést. Ez egy figyelmeztetés belül.

Ezt ki kellene *fejlesztenünk* magunkban, hogy ezt soha ne vétsük el, és ezt nap mint nap figyeljük. Hogy ne vegyük meg az ehetetlen kenyeret, vagy az íze nincs fagyaltot. Vagy megvettük az új autót és az első kanyarnál leesik a négy kereke. Tehát figyelni kell.

Be kell látni, ha az ember ilyen helyzetbe kerül, hogy nem követtem a Szellem vezetését, hogy a *figyelmeztető jelzésre* nem figyeltem, hanem annyira akartam azt a dolgot, hogy mindent elhanyagolva belementem.

RÓMA 12,2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata.

Midőn újjászülettem, azután elmentem a bibliaiskolába. Akkor Istennek a *jó akaratában* voltam, mert akkor ott voltam, ahol kellett, hogy megtanuljam az Úrnak a dolgait. Mert semmit nem tudtam az Úr dolgairól, mint amikor te újjászületsz, és akkor még csecsemő vagy. Két év telt így el, és a szomorú dolog, hogy az ember azt hiszi, hogy akkor már mindent tud, ez nagy veszélyhelyzet.

Az ember, ilyenkor előrelép, növekszik, és belekerül az Úrnak a *megengedő akaratába*. Közép-Kelet jött, azután Ausztrália, és Istennek a megengedő akaratában voltam. Mert ott voltak azok a gyógyító szolgálatok, akik a tudás szavával szolgáltak.

És azért tartózkodtak abban az államban leginkább, mert ott akkor 30 napos ingyenes kórházi ellátásban részesülhettek a betegek, és ezért Ausztrália minden területéről odajöttek a betegek, hogy kezeltessék magukat.

Tehát Queensland államban voltak az állami kórházak, és az állami kórházakban volt ez az ingyenes ellátás. A többi államban magánklinikák voltak csak. Vagyis a beteg emberek mind ott kötöttek ki. Így azután sokakért imádkozhattam, akik a rákbetegségük utolsó fázisában, a halálos ágyukban voltak, és az Úrban meggyógyultak.

Ezután jött az a fázis, hogy átjöttem Európába, és elhelyezkedtem Istennek a *tökéletes akaratában*. De abban az időben a megfelelő helyemen voltam. Sokan vannak, akik kiugranak a helyükről, és így *elvesztik* azt a helyet, amit az Úr számukra jelölt.

Sok tanítást lehet hallani a törvény és a kegyelem témakörében. A legnagyobb baj a tanításokkal, amikor a törvény alatt tartják a hívőket, hogy nem tudnak felnővekedni a szellemiekben. Amikor a kegyelem időszakát tanítjuk, hogy kegyelem alatt vagyunk, az nem azt jelenti, hogy nem kell dolgozni, mert a Biblia azt tanítja, hogy aki nem dolgozik, az ne is egyék.

Amiről most akarok szólni, az az, hogy az emberek elhatározzák a fejükben, hogy mit tesznek, és nem imádkoznak előtte, és *nem kérdezik* az Urat, hogy ez az irány a jó, vagy másik irányba menjek?

A *felnövekvés* folyamatában vagyunk, és abban a pillanatban jó helyen vagy. Abban az időszakaszban, amire a kezedet teszed, az ott *áldott* lesz. És használhatod a hitedet, hogy legyen egy jobb, jövedelmezőbb munkahelyed, Isten kegyelme jobban megnyilvánulhasson az életed felett. Mindegy, hogy milyen helyzetben vagy.

Ahelyett, hogy az emberek imádkoztak volna, és az Úr vezetését keresték volna, és elvették volna, maguk újítottak az életükön. Megint egy másik bölcsesség erről, hogyha az Úrnak az *akaratában* vagy, az Ő helyén, akkor ne keresd az Úr akaratát. Mert, ha az „ott” *helyeden* vagy, és ott békességed van, akkor csak annyit kell tenned, hogy az ekeszarvára teszed a kezed, és nem tekintesz hátra, és *végzed* a munkádat. Ámen!

Tehát, Isten Szelleme tudja pontosan a címedet, és ha azt akarja, hogy innen oda kerülj, akkor majd gondoskodik róla. És hogyha a Szellem mozdít téged egyik helyről a másikra, lehet, hogy nem is fog eltölteni akkora izgalommal, mint gondolnád.

Két esetről is tudnék most nektek beszámolni, amikor romániai magyarok egy bizonyos ittlét után, miután megkapták az igei kiképzést, az Úr *visszavitte* őket Romániába. Ha az embernek itt megvan a jó élete, és a jó munkája, akkor nem olyan nagy öröm azt itt hagyni, és elmenni.

A gazdaság is változik, változnak a körülmények, és nekünk mindig szükségünk van az Úr útmutatására. Imádkozni és *várakozni* kell az Úrra, és az elménket *nyitva* kell tartani az Úr szavára. Azt is el kell tudnunk fogadni, ha az Úr azt mondja valamire, hogy ezt ne. Tehát lehet a *válasz*, hogy nem, vagy egyáltalán nem, vagy nem most.

Meghívtam Patsy Camenetit, hogy jöjjön, és a közbenjáró imádságról *tanítson* minket. Kenneth Haginnel utazott ő sokat, és tanított erről. Tavasszal gondoltam, hogy jön hozzánk, az Úr azonban tisztán mutatta, hogy ebből november lesz. Tehát keressük az Urat az *időzítésekben*, az alkalom meghívásokban, hogy a megfelelő helyen, a megfelelő időben legyünk.

Pásztorok sokszor kérdegetnek, és nekik szükségük van a tiszta útvezetésre, és imádkozni kell ezért. Belül kell tudni ilyenkor, hogy mit kell tenni, *tiszta vezetést* venni az Úrtól. És addig nem szabad megváltoztatni az útirányt, amíg nem tudod biztosan, hogy arra kell-e menned?

Van egy mondás mifelénk, hogyha nem vagy a helyeden, akkor nem vagy Isten kegyelme alatt. Tehát *kikerül* az ember a kegyelemből. Ha az ember megtalálja ezt a *kegyelmi helyet*, akkor ott kell maradni.

Ábrahám is a kezdetek kezdetén nem volt hitben, nem tudott hitben maradni, és kidolgoztak egy tervet, hogy hogyan tudnak az Úrnak látásához „hozzásegíteni” egy megoldást. Sára odaadta a szolgálóleányát Ábrahámnak és született egy Izmael.

A prédikátorok szokták mondani ezt, hogy nekem is született egy „Izmael”, vagyis valamit tettek, amiben az *Úr nem volt benne*, és nagy zűrzavaros dolgok jönnek utána. Nekünk is volt az életünkben talán ilyen, hogy megtapasztaltuk, hogy megszületett „Izmael”.

Egy dicséret illeti az Urat, mert az üzenetem egyik részén túljutottunk, ezért belekezdünk a másik részébe.

1SÁMUEL 2,30.

30. ... mert, akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek, akik azonban engem megvetnek, megvettetnek.

Beszéltünk már erről máskor is, hogy ez így igaz.

RÓMA 15,4.

4. Mert amelyek régen megíratk, a mi tanulságunkra íratk meg: hogy állhatatosság által és az Írásoknak vizsgálása által reménységünk legyen.

Az Ószövetség a mi *tanulságunkra* íródott meg.

2MÓZES 23,14–15.

14. Háromszor szentelj nékem ünnepet, esztendőnkét.

15. A kovásztalan kenyér ünnepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Egyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg szíнем előtt.

A zsidóknak meg kellett jeleni Salamon temploma előtt *három ünnepen*, vagyis egy évben háromszor. Isten félelmében, Isten *tiszteletében* kellett megjelenniük, és nem mehettek *üres kézzel*. És ez a templomimádatuknak része volt, *imádatuknak* a része volt. Miről szólt az imádat?

Az imádat szót, ha meghalljuk, akkor a leggyakrabban a zenei dicséret, imádat jut az eszünkbe. Mondja mindenki: *A törvény alatt, nem lehetett üres kézzel megjelenni az Úr előtt!* Hallelúja! Meg fogjuk nézni ezt.

1MÓZES 22,1–5.

1. És lőn ezek után, az Isten megpróbálta Ábrahámot, és monda néki: Ábrahám! És ő felele: Ímhol vagyok.

2. És monda: Vedd a te fiadat, ama te egyetlenegyedet, akit szeretsz, Izsákot, és menj el Mórijának földjére, és áldozd meg ott égőáldozatul a hegyek közül egyen, amelyet mondok néked.

3. Felkele azért Ábrahám jó reggel, és megnyergelé az ő szamarát, és maga mellé vevé két szolgáját, és az ő fiát, Izsákot, és fát hasogatott az égőáldozathoz. Akkor felkele, és elindula a helyre, melyet néki az Isten mondott.

4. Harmadnapon felemelé az ő szemeit Ábrahám, és látá a helyet messziről.

5. És monda Ábrahám az ő szolgálóinak: Maradjatok itt a szárárral, én pedig és ez a gyermek elmegyünk amoda és imádkozunk, azután visszatérünk hozzátok.

Tehát Ábrahám azt mondta a szolgálóinak, hogy elmegyek a gyermekkel oda arra a helyre, ott *imádom* Őt. Mit értett ezalatt, hogy dicsérem majd az Urat? Mit fognak ott tenni? Ábrahám pontosan azt szándékozta, hogy teszi, amit az *Úr mutatott*, amit mondott neki.

Isten azt az útmutatást adta neki, hogy menjen fel a hegyre a fiával, és ott mutassa be *áldozatként* a fiát. És ezt *imádatnak* nevezte. Felmenni a hegyre *engedelmességben*, ez része az *imádatnak*. Így én is azt mondom nektek, hogy az *imádatnak* a legkristálytisztább formája a Szent Szellemtől való pontos *engedelmesség*.

Ez pedig a *kegyelem* alatt tartható kézben.

Ezért nem vagyunk mi ma a törvény alatt, ma mi a Szent Szellem alatt vagyunk. Ha a Szent Szellem vezérlésének *engedelmességében* élsz, akkor vagy képes egy *imádat* teljes életet élni Istennek. Készen állsz mindig, hogy *azt tedd*, amiről a vezetést veszed, vagy amit mutat, hogy megtegyed.

Azt mondta a szolgálóknak, hogy én és ez a fiú, felmegyünk a hegyre és *megcselekedjük*, amit Isten mondott nekünk, elvégezzük az imádatot, és visszajövünk hozzátok. És ezt *imádatnak* nevezte. Látni fogjuk erről az Írásokat, néhány Igét fogunk itt olvasni.

ZSOLTÁROK 96,8–9.

8. Adjátok az Úrnak neve dicsőségét; hozzátok ajándékot és jöjjetek be az Ő tornácaiba!

9. Hajoljatok meg az Úr előtt szent ékességben, rettegjen előtte az egész föld!

Az *Ószövetség* ideje alatt itt három dolgot látunk. Ha *ajándékot* hozunk az Úrnak, akkor *dicsőséget* adunk neki, hogyha nem hoztunk ajándékot az Úr elé, akkor nem adtunk dicsőséget az Úrnak.

A második dolog, abban az időben, amikor *ajándékot* vittél az Úrnak, akkor az adott lehetőséget, hogy *bemenj* az Ő tornácaiba, és ez még a kegyelem előtt volt.

A harmadik dolog, amit láttunk ebből a versből, hogy ha *ajándékot* hozunk Istennek, az része az Istentől elrendelt *imádatnak*. Vagyis Isten imádata nem teljes addig az életünkben, amíg nem vittünk neki ajándékot, és nem adtunk neki dicsőséget.

Egy másik dolog: vannak, akiknek a *dicsőség* szóval van kivetnivalójuk. Olyasmi lehet, mint ha a Forma 1-es összejöveletekhez hasonlítjuk a közbenjáró imádságot. Van aki, esetleg úgy gondolja, hogy ha hallelujázik, és a kezét felemeli, akkor az ad dicsőséget Istennek.

Nézzük meg, hogy az első alkalommal, ahol dicsőség szerepel, mit ír az Írás?

1MÓZES 30,43.

43. És felette igen meggazdagodék a férfiú, és volt néki sok juha, szolgálója, szolgálója, tevéje és számar.

1MÓZES 31,1.

1. És meghallá a Lábán fiainak beszédét, kik ezt mondják vala: Valamije volt atyánknak, mind elvette Jákob, és atyánkéből szerezte mind e gazdagságot.

Mindaz, amit az *atyjától* szerzett, azt az atyja *dicsőségének* nevezte. Vagyis, amikor a dicsőségről beszélünk, akkor első helyen azt a *gazdagságot* kell gondolnunk, amit *Istentől* kaptunk.

ZSOLTÁROK 49,16–17.

16. Ne félj, ha valaki meggazdagszik, és ha növekszik házának dicsősége;

17. Mert semmit sem vihet el magával, ha meghal; dicsősége nem száll le utána.

Vagyis ez a dicsőség nem megy vele. A dicsőséget megint milyen vonatkozásban használják? Az anyagi javak és a *gazdagság* körében használják ezt a szót, hogy dicsőség.

AGGEUS 2,7–9.

7. És megindítok minden népet, és eljön, akit minden népek óhajtanak, és megtöltöm e házat dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura.

8. Enyém az ezüst és enyém az arany, azt mondja a Seregeknek Ura.

9. Nagyobb lészen e második háznak dicsősége az elsónél, azt mondja a Seregeknek Ura, és e helyen adok békességet és bőséget, azt mondja a Seregeknek Ura.

Megtöltöm a házat dicsőséggel... – nem egy fehér füstfelhőről beszélt az Úr. Mi pedig a *második háznak* az idejét éljük, a késői kiáradásoknak az idejét éljük. Salamonnak a gazdagsága össze sem hasonlítható azzal a *gazdagsággal*, amit Isten a második ház dicsőségének *rendelt*.

Tehát az *Ószövetségnek* az idejében vizsgáltuk, hogy az Istennek való dicsőségadás és a gazdagság, és az ajándékvitel milyen kapcsolatban van. Azt fogjuk most megvizsgálni, hogy ezt miként alkalmazhatjuk a *mára*? A Bővített fordítás szerint is fogjuk olvasni, de először nézzük azonban az eredeti KSZE kiadást.

RÓMA 12,1.

1. Kérlek azért titeket atyámfiak, az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket Istennek élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

Róma 12,1. AMPLIFIED

1. Atyámfiai, azért folyamodom hozzátok, és azért kérelek titeket az Istennek teljes irgalmasságára való tekintettel, hogy tudatos elhatározással szánjátok oda a ti testeteket (bemutatván azt az összes tagjának, összes képességének, kapacitásának és erejének teljességében), mint élő és szent áldozatot – vagyis mint Istennek szentelt, Istennek szánt, Neki tetsző, Neki kedves áldozatot – és ez legyen a ti elfogadásra méltó, józan és értelmes szolgálatotok és szellemi dicsőítésetek.

Szellemi dicsőítésről van szó. A testünk ugye nem szellemi, az fizikai. Mi az, ami a testemet, ami fizikai síkon van, szellemi imádat részévé teszi?

Azáltal, hogy a *testemet*, mint *élő áldozatot* bemutatom Istennek tetsző módon, ezáltal válik *szellemi áldozattá*. Bár fizikai síkon mozog, mégis Istennek átadván, bemutatván, hogy *tetsző áldozat* legyen neki, *szellemi imádat* válik.

A *pénz* sem szellemi imádat, hacsak nem a *helyes módon* bánsz vele. A pénz is fizikai dolog, ha azonban Istennek tetsző módon élsz vele, és *bemutatod* Istennek, akkor szellemi áldozattá válik.

Ha elismered, hogy azért van pénzed, mert Isten *megáldott* vele, hogy tőle kaptad és az *Ő jóságát* tekinted, akkor *szellemi imádat* válik. És a szellemi imádat szolgálatodnak részévé válik így, és a menny *elfogadja* ezt a szolgálatot, úgy tekint rá, mint egy szellemi áldozatra.

Egy másik nagyon fontos dolog, amikor a *jövedelmünknek* egy részét felajánljuk Istennek, akkor a saját életünket, saját *magunkat ajánljuk* fel vele Istennek. És annál nincs *szentebb* dolog, mint amikor saját magunkat adjuk oda Istennek.

Nem követel tőlünk, és nem kényszerít minket Isten erre a kegyelem ideje alatt. Úgy tekint rá, hogy mivel annyi időt rá kellett szentelnünk, hogy ezeket az anyagiakat megszerezzük, hogy amikor ezekből az *anyagiakból szolgálunk* Istennek, akkor valójában *önmagunkat adjuk* oda vele Istennek. És ez olyannyira igaz, hogy Isten pontos számadást vezet arról, hogy mi az, amit adott neki.

Néhányan úgy gondoljátok, hogy én nem tudtam túl sokat adni Istennek, de valójában nem így van, mert Isten a *százalékos arányt* tekinti. Az özvegyasszony két fillérjére úgy utalt Jézus, hogy ő többet adott, mint ezek itt mindösszesen. Annál nagyobb ajándékot nem tudsz adni Istennek, mint amikor *önmagadat adod* oda.

A *gyarapodás* többet jelent az életünkben, mint csupán pénzt. Amikor *adunk* Istennek, akkor az egy *imádat cselekedet* az *Ő* szemében. És ez azért van így, mert ilyenkor az *életünkből adunk* neki.

A misszionáriusi kiképzés éveiben azt tanították meg nekünk, hogy az *egész életünket* oda kell adni az *Úrnak*. És ha az ember elmegy egy misszióra, akkor *odaadta* az egész életét neki. A világi karriert, a testi életet mind feladni, és az *Ő* szolgálatát tekinteni.

De ha valakinek nincs ilyenfajta elhívása az életén, az is képes odaadni az egész életét az *Úrnak*. Pontosan olyan mértékekben, mint ahogy a másik teszi. Hiszen valakinek dolgoznia is kell, mindenki nem mehet el prédikálni. Ezért tekint erre Isten így a mai napon, ahogy elmondtam.

Ezt Dávid Zsoltáraiban is olvashatjuk, hogy akik otthon maradtak, azok ugyanúgy részt kaptak a zsákmányból, mint akik harcban voltak és zsákmányoltak. Oda kellett adni az életüket az Úrnak. És Ő tudja ezt, és Ő elfogadja ezt, és így leszel te *áldottá*. És ez az *imádatunknak* a része, és képesek vagyunk ezért Őt folyton folyvást, szüntelen *dicsérni*.

Nagyon sok minden volt a mai tanításban. Tehát szeretném, ha másként tekintenének magatokra ezekben a vonatkozásokban, amiről ma szó volt. Nagyon szép szolgálatot végeztek Istennek, és azt tudnotok kell, hogy Isten meg van *elégedve* veletek.

Én áldott vagyok, hogy a közeletekben lehetek, és hogy része lehetek a ti szolgálatotoknak. Nagyon sokan a kezdetek kezdetén, hatalmas munkálatokat elvégeztetek a tanítások nélkül. Most pedig szeretnénk a *kijelentésekből* még nagyobb részeket elvenni.

Az Úr kijelentette, hogy a növekedésünkben *megháromszorozódnak* a nyájaink, úgyhogy a pásztorok készüljenek fel erre. *Szabadabbak* leszünk, mint valaha! Az emberek szeretnek valami olyanhoz *tartozni*, amiben érzik az Úr *örömét* és *szabadságát*. És nem rideg, hideg, kőbevésett törvényekre tanítják őket, ott a levegő is rideg és hideg.

Ma reggel is láttam ilyen vallásos ruhába öltözött haszidik zsidó embert, rabbit. Igen szigorúan köti őket a vallás, nekünk pedig szabaddá kell válnunk a kötésektől. A Szellem vezetése számára kell szabadnak lenni, hogy amit mutat, meg tud tenni. Sokkal könnyebbé válik az életed. Hallelúja!

Mondja mindenki: *Én szabad vagyok és elfogadom, köszönöm Jézusom!*

Nagyon nagy a *békesség* itt köztetek, és érzékelem ezt a békességet. Egy dallal imádjuk most az Urat, és utána kézrátételes imádságra jöhettek ki. Hisszük, hogy az adóságokból is kimenekedhettek, akiknek adóságaik vannak, azok eltörlődnek.

„Ráadás” a gyógyító sorok után: Kérlek benneteket, hogy jöjjetek előre, és befogadjuk a Szent Szellemet, megtanulunk azon a gyönyörű mennyei nyelven imádkozni, ami azt jelenti, hogy Isten tökéletes akaratában leszünk képesek könyörögni.

Áldott legyen az Úr Jézus szent neve, hogy ti ma itt vagytok, ezért *valaki imádkozott*, de Istené ezért a dicsőség. De mostantól fogva ti is fogtok tudni imádkozni azokért, akiket még nem is ismertek, mert ez így működik.

Isten *beavat* minket ezekbe a titkokba, és utána *használ* minket a királyság építésében. Úgyhogy, munkatársak lesztek Isten országában, ami egy nagyon *megtisztelő hely*. Mert ha a miniszterelnök a munkatársának fogad, akkor tudod, hogy valaki vagy, ugye?

Ha az Úr Jézus Krisztus a *munkatársának* fogad, akkor pedig az Univerzum *legfelsőbb hatalmi helyére* kerültél. És amikor Jézus nevét kiejted, minden névnek engedelmeskednie kell a mennyen, a földön és a föld alatt. Úgyhogy mostantól kezdve nem mondhatod, hogy csak egy kis senki vagy, te igenis *vagy valaki*, méghozzá az Úr Jézus Krisztusnak atyafia vagy.

Ő az első a feltámadottak közül a halálból, és te is ott leszel a sorban, a szellemi feltámadásnak részesévé válsz a mai napon, mert ma *újjászületünk*. Hatalmas dolog ez! Most nem fogom elmagyarázni, hogy mit jelent ez, mert még magam sem értem az egészet, csak részese lettem, és tudom, hogy ez egy hatalmas dolog.

És nap mint nap ismerkedem vele, hogy mit jelent az, hogy az Úr Jézus Krisztus *befogadott* az *Ő családjába*. És veletek is ez fog most történni. És utána ez annyira megragad majd benneteket, hogy vissza fogtok járni, és akartok tanulni róla még többet és még többet.

És napról napra, ahogy ismerkedsz vele, rá fogsz jönni, hogy ebben a növekedésben, ebben az ismeretben, van egy *hatalmas növekedés*. És kívánni fogod ezt a növekedést. Vissza fogtok majd ezért járni a gyülekezetbe. *Ő fog majd vonzani* benneteket, mert ez a vonzás szavakba nem önthető. Egy hatalmas mágnes. Az *Ő szeretete vonzza az embert vissza*.

Fel fogtok *növekedni* *Őbenne*, és megtanuljátok a hatalmatokat. Megtanuljátok, hogy a betegségnek nincs hatalma felettetek. Megtanuljátok, hogy a fájdalmak nem uralkodhatnak az életetek felett. És ha már csak ennyit megtanultok, akkor már másként alakul majd minden. De ennél sokkal több van *Őbenne*. És most csak az első lépéseket tesszük meg.

Meglábaljuk azt a vizet, majd később bele lehet menni a mélyebb vizekbe. Mert a Szent Szellem imádságáról hallhattatok, ami pont erről szól, hogy vannak mélyebb vizek is, és oda is be lehet menni. És Isten Szelleme által lehetséges ez. Titkokat imádkozunk, amit a Szent Szellem kijelent nekünk, és beavat minket ezekbe. Isten *országának* a részesei leszünk és munkatársai.

Tehát imádkozni fogunk, tudjátok meg, hogy a *leghatalmasabb ajándékot* kapjátok most meg, amiért a földre jöttetek. Mert a földön *kétfajta* ember él: a *szellemi halott* és a szellemi [újjaszületett] örök életet élő ember. Az egyik, aki még *nincs* az Úr Jézus Krisztusban, és nincs a szent vér felette. A másik pedig az, aki *elfogadta a véráldozatot*, aki elfogadta az Úr Jézus Krisztus halálát, hogy Jézus érte halt meg és *újjaszületett* *Őbenne*.

És ha hisztek az Úr Jézusban, akkor most imádkozni fogunk. Imát mondunk el, és az imánknak a válaszáként újja fogtok születni. Az üdvösségi ima elmondására kerül sor. Ez az *örök élet* a szívetekbe pecsételődött, *új teremtések* vagytok Krisztusban.

Most pedig az Úr Jézus Krisztus bemutatkozik nektek, mint a hatalmas Szent Szellemben keresztelő. *Ő az*, aki Szent Szellemmel és tüsszel keresztel. Most a *Szent Szellem keresztelésre* kerül a sor, ha kéritek. Úgy megy ez, ahogy *Ő mondja*.

Azt írja az Írás: Mennyivel inkább ad a Mennyei Atya Szent Szellemet azoknak, akik tőle *kérlik*. A Szent Szellem a Szent Lélek, hogy senki ne gondoljon egy olyan Istenre, akit nem ismertünk volna eddig. A Szentháromságban hiszünk: az Atya, a Fiú és a Szent Lélek. Vagyis *Ő a nevében megkülönböztetve nálunk úgy hívatik, hogy Ő a Szent Szelem*.

Tehát meg fogjuk kérni ezt a gyönyörű Segítőt, aki a szívünkbe költözik. És egy Segítőtársunk lesz, akire mindig támaszkodhatsz, és akinek a „hangját” fogod hallani a szívedben. Azt a *vezetést*, amiről ma szó volt, hogy mikor kell jobbra, mikor kell balra menni, mikor ezt tenni, és mikor kell tenni a másikat, és mikor kell szólni, és mikor kell hallgatni.

Minden *bölcsességet* meg fogsz tőle kapni, és támaszkodhatsz rá, soha nem fogsz csalódnani benne. Örök hűségű *segítőtárs*, *Ő a Szent Háromság harmadik személye*. Nem azért a harmadik, mert *Ő a legkisebb*, mert *Ők együtt* – az Atya, Fiú, Szent Szellem –, egyek, de a sorban *Ő a harmadik*, ahogy a Biblia tanítja.

Mivel *Ő láthatatlan*, ezért legnehezebb *Őt elképzelni*. Pontosan *úgy néz ki*, mint az Úr Jézus, csak szellemi. Tehát a szívedbe költözik, mert az Úr Jézus a trónon ül, az Atya jobbján. Meg fogjuk *Őt kérni*, és be fogjuk *Őt fogadni*.

A Szent Szellem keresztség imájának elmondása után, pedig elkezdjük a szólást Óáltala egy olyan *nyelven*, amit még nem tudtunk beszélni. És nem a tanult nyelvünkön fogunk szólni Istenhez, hanem egy olyan nyelven, amit Ő hoz most, és amit a szívünkre hoz, azt fogjuk kiejteni. Furcsa lesz, mert nem az értelmünkből fog jönni, nem lesz megértésünk. Az értelmünk gyümölcstelen lesz. Így írja ezt a Biblia is.

Ajándékok is jönnek majd, mert a Szent Szellem soha nem jön anélkül, hogy ajándékot ne hozna. Egy *vendégnél* is az a szokás, hogy ha jön, akkor mindig hoz egy *ajándékot*. A Szent Szellem olyan *úriember*, hogy nem feledkezik el erről. Amit a szívetek legjobban kíván, azt szokta hozni elsőként. Lehet, hogy más ajándékkal, de valamivel meg fog örvendeztetni.

Több gyógyító ajándék is jelen volt ma. Most még továbbiak is lesznek, tehát gyógyulásokat is fogtok elvenni, és ezek felett is lesznek még ajándékok, vigasztalások, magyarázatok, kiejtések. Tehát, amit Ő hoz, az mindig a *legjobb* nekünk. Csak el kell *fogadni*.

Szólni fogunk most, úgy ahogy Ő mondja, ehhez egy sóhajtás kell a szívetekből. Felsőhajtunk a szívünkből, és azt fogjuk mondani, hogy drága Istenem, segíts meg. Nagyon fontos ez a nyelv, és önmagunkat is építjük.

Akármilyen furcsa is elsőre, ha valaki elkezdte, akkor újra fogja majd kívánni, hogy így szóljon, mert *megkönnyebbülést* hoz belül. Felszabadulást hoz, és mostantól kezdve bármikor tudsz így imádkozni. Ne várj túl sokáig, kezd el újra.

Smith Wigglesworthot megkérdezték, hogy *mennyit* imádkozik nyelveken? Több mint húsz embert támasztott fel a halálból. Ennél többet is, de ezek dokumentált halottak voltak. Azt válaszolta, hogy igazából nem tudja, mert soha nem imádkozik *tizenöt* percnél többet egyszerre, de azután nem telik el tizenöt perc és *újra kezd* imádkozni. Az egész életét *végigimádkozta*.

És így vagyunk mi is ezzel, ha egyszer megszeretjük, hogy egyszerűen árad az emberből, és ti is ehhez a buzgó imacsapathoz tartoztok mától. Engedjétek meg, hogy Isten *kimunkálja* ezt az életetekben.

Fog hozni *megoldásokat*, amire nem is gondolnánk, hogy vannak. Magasabban a felett, mint ahogy kérnétek, vagy gondolnátok, mert Ő egy jó Isten. Hidd el nekem, hogy ha elkezded használni, *felépül* az életed. Ámen! Dicsőség Istennek!

Tiszttem még, hogy bejelentsem az internet-rádió változás dolgát. A régi indító fájlokat frissíteni kell, mert akinek eddig nem indult el az adás, le kell újra tölteni. Tudniillik, ez a változás keddtől él.

Faragó István végzi ezt, de elmondom, ami ide van írva: erre a változásra azért került sor, hogy az újfajta készülékeken, telefonokon, iPhonokon, tableteken is fogható legyen az adás. Sokaknak tabletjük van, ez kicsi és befér a táskába, és bárhol lehet használni, kép is van, hang is van, és neten is fogható a műsor rajta. Kérünk egy tapsot az Úr Jézusnak. Hallelúja! Ámen!

A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.